

Pristopila je gruča. Nenadoma so od nekod potegnili ročke in steklenke in mu hoteli vsi hkrati točiti pijačo v kupico. Drug čez drugega...

»Pij, fant, grenko pijačo, ki si si jo zaslužil!«

Silili so vsi proti njemu. Kar vsi pomešani med seboj. Videl je starega Tumpo, njegovo ženo brez noge in z berglo pod pazduho, viničarja Boštjana Klepača, ženo Marjetko s Tunekom v naročju, viničarja Ivančiča, invalida Drejča s harmoniko, ubogega pastirja Cenco z bičem v roki in naposled še Fefko, ki mu je prav tako žugala, čeprav sta si bila nekoč najboljša prijatelja. A zadaj še dolgo vrsto, ki je čakala, da bi se prerila do njega, a je vpila in kričala, da mu je šlo skozi ušesa.

Napenjal se je, hlatal, a beseda ni hotela priti iz ust. Dušilo ga je, bolelo.

»Kaj hočete od mene?« je naposled zavpil z grozo in trpljenjem.

Zakrilil je z rokama, se dvignil, ošvrknil vso množico ljudi pred seboj in zagnal kupico z grenko pijačo mednje. S silo, da je zadonel čisti zvenk, nato se preklal in utihnil med množico...

Potegnil se je z obema rokama čez čelo, pomencal med prsti in odprl oči — — —

Mokre dlani, mokro čelo, rosne oči. Plašno se je ozrl na vse strani. Sonce je vrglo že sence na jaso. Kljub spoznanju, da je sanjal, se mu je zdelo, da stoje ljudje še vedno pred njim. Kako tesno mu je bilo pri srcu. grabilo ga je, nek strah ga je prepajal.

Naglo je vstal, pobral površnik in jo mahnil proti cesti navzdol. Hitro, kakor bi mu gorelo za petami, da bi ušel ljudem. Vsa procesija je drla kakor deroča reka za njim, stegala svoje roke, grabila, kričala, še vedno kričala.

Skozi ceste in ulice je pridrvel domov. Stisnil se je v svojo tesno sobico in hotel pognati misli v drugo smer. A glasovi, krik in stokanje, kako bi jih udušil?

»Kaj mi hočete, ljudje?« je proseče vprašal. »Kaj — — —«

»Pij, fant, grenko pijačo! Pij! Ta kupica je odmerjena tebi!«

In vse roke so silile s kupicami in ročkami proti njemu.

Jože Šmit

Preprostost

Stori, Gospod, to pomlad,
da se še meni tako
ko vrbam razvname teló —
morda poslednjikrat.

Ljubim otroško piščal,
krotek, preprost v njej dih:
vanjo bi tožen vzdih
truden popotnik dal.